

ВЕЧІРНІ ВВІСТІ

08(549),
26 березня – 1 квітня 2018 р.

«БАТЬКІВЩИНА»
ПІДПИСАЛА З АГРАРІЯМИ
ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ МЕМОРАНДУМ



стор 3

ОПЕРАЦІЯ «МОНЕТИЗАЦІЯ»:
ПІШКИ
АБО ЗА СВОЇ



стор 5

ВИТІКАННЯ ДАНИХ ІЗ «ФЕЙСБУКУ»:
ЯК ДО ЦЬОГО ПРИЧЕТНІ
CAMBRIDGE ANALYTICA ТА АЛЕКС КОГАН



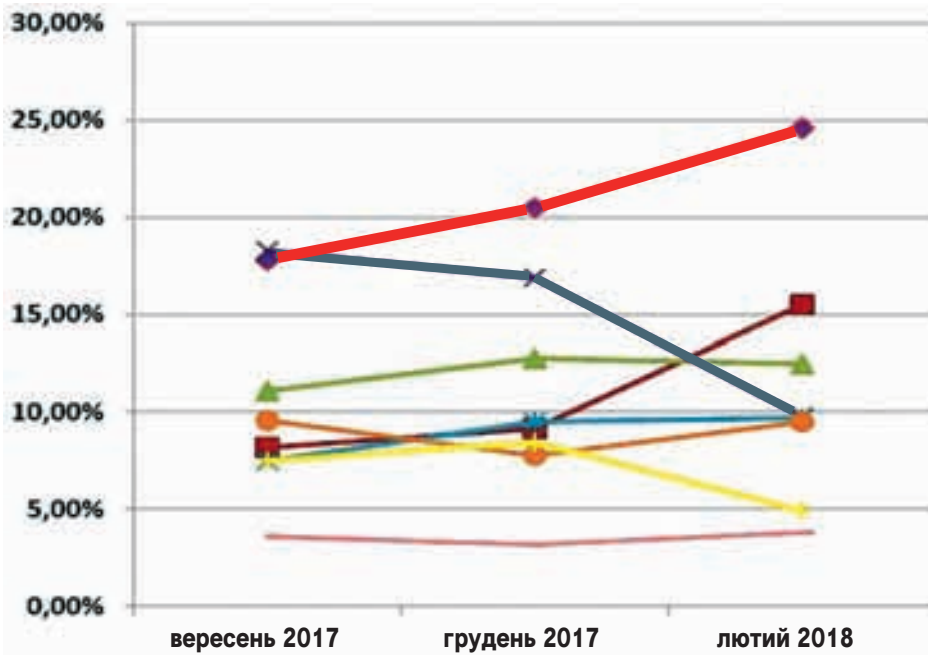
стор 6

ТИМОШЕНКО — ПЕРША, ПОРОШЕНКО — ЧЕТВЕРТИЙ



ЮЛІЯ
ТИМОШЕНКО

24,6%



Динаміка рейтингу
кандидатів
у президенти
з вересня 2017 року
по січень 2018 року

- Юлія Тимошенко
- Олег Ляшко
- Анатолій Гриценко
- Петро Порошенко
- Юрій Бойко
- Вадим Рабінович
- Андрій Садовий
- Олег Тягнибок

ВЖЕ КІЛЬКА РОКІВ ПОСПІЛЬ ЗАЛИШАЄТЬСЯ СТІЙКОЮ ТЕНДЕНЦІЯ, ЗГІДНО З ЯКОЮ ЛІДЕРОМ ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО РЕЙТИНГУ Є ГОЛОВА ПАРТІЇ «БАТЬКІВЩИНА» ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО. ДРУГЕ МІСЦЕ ТРАДИЦІЙНО ЗАЙМАВ ЧИННИЙ ПРЕЗИДЕНТ ПЕТРО ПОРОШЕНКО. У РЕЙТИНГУ ПАРТІЙНИХ УПОДОБАНЬ ПЕРШІСТЬ ТРИМАЛА «БАТЬКІВЩИНА», А БПП, ЯК ПРАВИЛО, БУВ ДРУГИМ. ТА НИНІ ВСЕ ЗМІНИЛОСЯ. РЕЙТИНГИ ПОЛІТИЧНОЇ СИЛИ ТИМОШЕНКО ТА ЇЇ ПЕРСОНАЛЬНИЙ СТІМКО ЗЛЕТІЛИ. А ОТ ПРЕЗИДЕНТ ЗІ СВОЄЮ ПАРТІЄЮ ВТРАЧАЄ ДОВІРУ УКРАЇНЦІВ



ПЕТРО
ПОРОШЕНКО
9,8%

(Продовження теми на стор. 2)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
3 грн 50 коп.

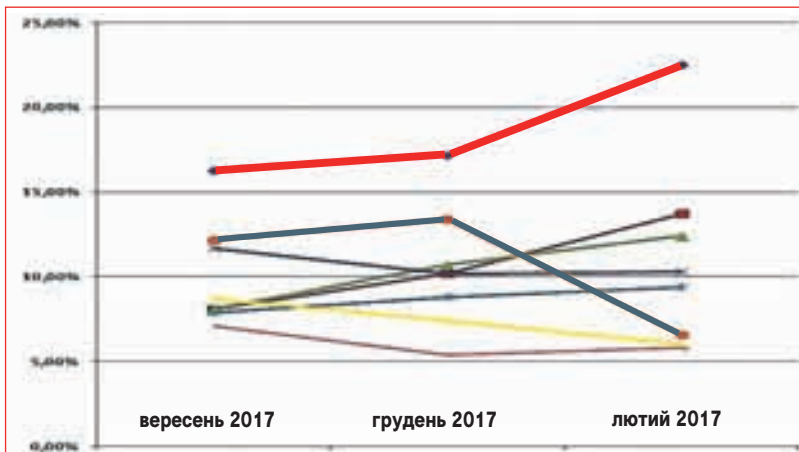
За рік в Україні мають відбутися чергові президентські вибори, а через півтора року — парламентські. Та політичні пристрасті зашкалюють уже нині. Хто стане наступним главою держави? Яка політична сила зможе взяти більшість у Верховній Раді дев'ятого скликання? Про це ми, звісно, дізнаємося згодом. Утім час від часу різноманітні соціологічні служби презентують рейтинги електоральних симпатій, які й показують, за кого українці готові проголосувати.

Вже кілька років поспіль залишається стійкою тенденція, згідно з якою лідером президентського рейтингу є голова партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко. Друге місце традиційно займав чинний президент Петро Порошенко.

У рейтингу партійних уподобань першість тримала «Батьківщина», а Блок Петра Порошенка «Солідарність», як правило, був другим. Та нині все змінилося. Рейтинги політичної сили Тимошенко та її персональний стрімко злетіли. А от президент зі своєю партією втрачає довіру українців.

Саме про це свідчать результати всеукраїнського опитування громадської думки, яке 5–21 лютого 2018 року провів Київський міжнародний інститут соціології (KMIC). Методом осо-

ТИМОШЕНКО — ПЕРША, Порошенко — четвертий



**Динаміка
рейтингу партій
з вересня 2017 року
по січень 2018 року**

— ВО «Батьківщина»
— Радикальна партія «Опозиційний блок»
— «За життя»
— «Громадянська позиція»
— БПП «Солідарність»
— «Самопоміч»
— ВО «Свобода»

бистого інтерв'ю опитано 2043 респонденти, що мешкають у 110 населених пунктах усіх регіонів України (крім АР Крим). У Луганській і Донецькій областях опитування проводилося тільки на території, що контролюється українською владою.

Перше місце президентського рейтингу традиційно займає лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко: за неї готові проголосувати 24,6% опитуваних, які визначилися зі своїм вибором.

Далі йдуть:

Олег Ляшко — 15,5%,
Анатолій Гриценко — 12,5%,
Петро Порошенко — 9,8%,
Юрій Бойко — 9,7%,
Вадим Рабінович — 9,5%,
Андрій Садовий — 4,9%,
Володимир Гройсман — 4,2%,

Олег Тягнибок — 3,8%,
Арсеній Яценюк — 0,6%,
інші кандидати — 4,9%.

Варто зазначити, що рейтинг Юлії Тимошенко стрімко зростає: у вересні 2017-го за неї віддали 6 голоси 17,8% респондентів, у грудні — 20,5%, у лютому нинішнього року — вже 24,6%.

А от чинний президент Петро Порошенко з другого місця «пересів» на четверте. У вересні 2017 року Порошенко мав 18,3%, у грудні — 16,9%, нині — 9,8%. Тобто за кілька місяців рейтинг впав фактично вдвічі. При цьому майбутнього кандидата наздоганяють Юрій Бойко та Вадим Рабінович.

Та перейдемо до партійного рейтингу електоральних симпатій. Тут знову-таки перше

місце вже вкотре посідає партія «ВО «Батьківщина». Якби вибори відбулися в середині лютого, то за цю політичну силу проголосували б 22,5% респондентів, які визначилися.

На другому місці — Радикальна партія з 13,7%. На третій сходинці — «Опозиційний блок» з 12,4%. Далі йдуть партії «За життя» — 10,3%, «Громадянська позиція» — 9,4%, «Блок Петра Порошенка» — 6,6%, «Самопоміч» — 6%, ВО «Свобода» — 5,8%.

Інші політсили не долають прохідного бар'єру: УКРОП — 3,1%, «Рух нових сил» — 2,4%, Аграрна партія — 1,7%, «Народний фронт» — 1,5%, Соціалістична партія — 1,2%, інші — 3,4%.

Нині можемо спостерігати за стрімким злетом «Батьків-

щини». У вересні 2017-го ця політична сила мала 16,3%, у грудні — 17,2%, а вже у лютому нинішнього року — 22,5%.

Разом із тим існує дуже великий відрив між першим та другим місцями, чого раніше соціологи не фіксували.

Водночас пропрезидентська партія «Блок Петра Порошенка «Солідарність» втрачає свої позиції. Якщо у вересні минулого року за БПП готові були проголосувати 12,2% респондентів, у грудні — 13,4%, то нині рейтинг довіри складає усього 6,6%. Тобто менше ніж за півроку спостерігаємо падіння рівня довіри вдвічі. Зазвичай у різноманітних рейтингах БПП посідала друге місце. Нині ж ця політсила лише шоста.

Якщо партія імені президента й надалі так стрімко втрачатиме відсотки, то іншого шляху, аніж об'єднатися із «Народним фронтом», у неї не буде. Адаже на виборах до Верховної Ради 2019 року БПП взагалі може не подолати прохідний бар'єр.

Також респондентів запитали, хто, на їхню думку, стане наступним президентом України. Тож 9,4% впевнені, що на чолі держави стане саме Юлія Тимошенко. 8,2% назвали Петра Порошенка, 2,7% — Олега Ляшко, 2,4% — Вадима Рабіновича, 2,3% — Юрія Бойка, 1,9% — Анатолія Гриценка, 1,7% — Володимира Гройсмана, 0,8% — Андрія Садового, 0,8% — Олега Тягнибока, 0,3% — Арсенія Яценюка, інші варіанти загалом назвали 0,8%.

ДУМКИ ЕКСПЕРТІВ

«Громадяни не бачать нікого іншого, окрім лідера «Батьківщини», здатного покласти край кланово-олігархічній системі в економіці»



Костянтин МАТВІЄНКО,
політичний експерт,
голова корпорації
стратегічного консалтингу
«Гардарика»

«Тривають дискусії довкола оприлюднених Київським міжнародним інститутом соціології підсумків дослідження електоральних настроїв співвітчизників. Одним із головних предметів коментарів та суперечок є причина стрімкого зростання рівня підтримки Юлії Тимошенко. Наводяться різноманітні версії такого її результату — від цілком приземлено-прагматичних до мало не конспірологічних.

А може, все є очевидним? Громадяни не бачать нікого іншого, окрім Юлії Тимошенко, здатного покласти край кланово-олігархічній системі в економіці, що вже поставила на межу злиднів більшість домогосподарств країни через міжкомунальні тарифи, ціни та хабарі. Бо вона робить цю роботу усе своє свідоме політичне життя. Досить згадати лише організовану нею чесну «переприватизацію» «Криворіжсталі» чи її боротьбу за унеможливлення продажу за безцінь родючої землі, а сьо-

годні ще і газотранспортної системи країни.

Чим більше задіюється технологія «нових облич» в українській публічній політиці, тим очевиднішою є їхня політична та управлінська нездарність. Логічно, що суспільство пригадує час, коли уряд очолювала Юлія Тимошенко. Тоді без зайвого галасу розвивався внутрішній споживчий ринок, монополії знали своє місце — не сміли диктувати державі та місцевим громадам комунальні і транспортні тарифи, ціни на електроенергію тощо. Саме з досвідом, працездатністю та сміливістю Юлії Тимошенко люди пов'язують надії на повернення до нормального життя — до добробуту, порядку і миру. Тому її бачать майбутнім президентом».

(Коментар зі сторінки у «Фейсбуці»)

«Істотно збільшився відрив між першим та другим місцями»



Олег СААКЯН,
голова Єдиного
координаційного
центру «Донбас»

«Це опитування не просто цікаве, а сенсаційне. Подивіться, як несподівано розташувалися кандидати та партії у першій п'ятірці. Втім, перше місце Юлії Тимошенко абсолютно прогнозоване,

адже саме таку тенденцію ми спостерігаємо вже не перший рік. Цікаве інше: істотно збільшився відрив між першим та другим місцями. Якщо раніше різниця була усього кілька відсотків, то нині вона дуже вагома.

Чому Тимошенко? Теми, які вона піднімає, мають відгук у суспільстві. Я маю на увазі мораторій на продаж сільськогосподарської землі, тарифні питання, її однозначну позицію щодо ГТС...

Влада ж, навпаки, припустилася низки помилок. Та основна причина падіння рейтингу БПП та Порошенка — невідповідність між словами та діями. Нині ми побачили низький персональний рейтинг Петра Порошенка. Це опитування показує, що він не пройшов би до другого туру. Тож йому треба буде домовлятися зі своїми «союзниками», щоб вони не висували свої кандидатури. Та насправді ми вже понад рік спостерігаємо перманентні переговори між БПП та «НФ» відносно їхніх планів походу на президентські та парламентські вибори. І тут вони залежні один від одного.

Це вже тренд такий, коли влада не намагається підняти свій рейтинг, а робить все для того, щоб рейтинг опонентів знизити. Згадайте кампанію по дискредитації Андрія Садового. Проти Юлії Тимошенко було спрямовано кілька дискредитаційних хвиль...

Нинішній склад команди з вулиці Банкової мало чим в якісному плані відрізняється від усіх попередніх. Саме

тому усе буде тільки посилюватися. Й бруду ставатиме все більше».

«Цифри — річ відносна, а ось тенденції важко приховати»



Вадим КАРАСЬОВ,
політолог, директор
Інституту глобальних
стратегій:

«Останні рейтинги KMIC: зростання підтримки опозиційних сил і зниження довіри до влади. Цифри — річ відносна, а ось тенденції важко приховати. Тимошенко і «Батьківщина» впевнено зміцнюють свої позиції. Не відстають й «радикали» на чолі з Ляшко. Але Ляшко не сходить з екранів, а Тимошенко тримається в тіні. У чому ж причина? Імовірно, на Тимошенко працює її минулий бекграунд. Незважаючи на критику окремих її рішень, для багатьох вона залишається сильним лідером. Тимошенко вважають сильним і досвідченим політиком, який може з успіхом впоратися з керуванням країною. За результатами іншого опитування групи «Рейтинг», українці називають війну на сході найбільшою проблемою України (75%). Тобто головне завдання для майбутнього президента — закінчити війну. Мабуть, підтримка ЮВТ також пов'язана з тим, що люди вірять: вона зможе досягти миру. Принаймні, так це виглядає на тлі нинішньої влади».

(Коментар зі сторінки у «Фейсбуці»)

Сторінку підготувала Марія АНІНА

«Батьківщина» підписала з аграріями Всеукраїнський меморандум «Новий аграрний курс України»



Фото Олександра ПРОКОПЕНКА

Партія «Батьківщина» на чолі з Юлією Тимошенко спільно з громадськими організаціями «Всеукраїнська Аграрна Рада» та «Аграрний Союз України» підписали Всеукраїнський меморандум «Новий аграрний курс України». У ньому йдеться про співпрацю на ниві реформування сільського господарства та забезпечення розвитку сільських територій.

Як наголошено в документі, аграрний сектор є провідним в українській економіці.

«На жаль, так історично склалося в нашому сільському господарстві, що різні сегменти сектора представляють різні асоціації, яким поодиночі важко комунікувати з державними органами та парламентом. Зі свого боку «Батьківщина» намагається зламати систему, яка просочена корупцією, вузьким лобізмом та нехтуванням інтересів аграріїв та селян. Тому ми вирішили об'єднати наші зусилля та сформувавши єдиний новий аграрний курс», — зазначено в меморандумі.

У документі окреслені напрями розвитку аграрно-промислового комплексу, в яких сторони діятимуть спільно для відстоювання як позиції аграріїв, так і інтересів сільського населення.

«Цей меморандум — об'єднання громадського сектора та політичної сили, що вирішили спільними зусиллями досягти позитивного результату в процесі реформування та розвитку сільського господарства, забезпечення розвитку сільських територій шляхом реалізації цілей та завдань, визначених цим меморандумом», — йдеться в тексті документа.

«Батьківщина» та ГО «Всеукраїнська Аграрна Рада» і «Аграрний Союз України» результати впровадження необхідних реформ вбачають у зростанні аграрного виробництва, активнішій зайнятості на селі, збільшенні податкових надходжень і надходжень до місцевих бюджетів, посиленні інвестицій у сільське господарство і захисті прав власників та орендарів земельних ділянок (паїв), а також інших аграрних активів.

Підписання цього документа, як зауважила Юлія Тимошенко, відбувається у ключовий момент, коли аграрії по всій Україні повстали проти нестерпних умов праці напередодні весняно-польових робіт та на знак протесту перекидають автомобільні дороги.

«НАМ ПОТРІБНО ОБ'ЄДНАТИСЯ НАВКОЛО «НОВОГО АГРАРНОГО КУРСУ УКРАЇНИ», ОСКІЛЬКИ САМЕ АГРАРІЇ МОЖУТЬ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЕКОНОМІЧНИЙ УСПІХ НАШОЇ КРАЇНИ. МИ МАЄМО ВІДКРИТИ ВСІ ШЛЮЗИ ДЛЯ ВСЕОСЯЖНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНОГО КОМПЛЕКСУ» — ЮЛІЯ ТИМОШЕНКО

«Сьогодні партія «Батьківщина», ГО «Всеукраїнська Аграрна Рада», яка представляє понад 500 аграрних підприємств, та ГО «Аграрний Союз України», що об'єднує 2 852 аграрних підприємств по всій країні, зібрався для того, щоб зробити перший крок на шляху до нового аграрного курсу України», — зазначила вона.

За словами лідера «Батьківщини», меморандум — це покроковий план дій, який може зробити аграрний комплекс успішним, а відтак сприятиме тому, що Україна стане сильною та процвітаючою країною. «Нам потрібно об'єднатися навколо «Нового аграрного курсу України», оскільки саме аграрії можуть забезпечити економічний успіх. Ми маємо відкрити всі шлюзи для всеосяжного розвитку аграрного комплексу», — запевнила Юлія Тимошенко. — Наше завдання номер один — це побудова правильно організованої системи підтримки аграрного комплексу».

«Новий аграрний курс України» включає в себе декілька напрямів, зокрема передбачає наведення ладу із сільськогосподарською землею, повну інвентаризацію такої землі та припинення тінювого розбазарювання найціннішого ресурсу країни; впорядкування орендних відносин задля попередження будь-яких спроб рейдерства, повідомила Юлія Тимошенко.

«Нам потрібно докласти всіх зусиль, щоб якість нашої землі ні на йоту не зменшилася. Ми повинні зберегти та покращити якість землі для нащадків», — наголосила вона.

Лідер «Батьківщини» також заявила про необхідність повної детінізації всіх процесів в аграрному комплексі, зокрема впорядкування системи оподаткування — повернення аграріям усіх податкових преференцій та введення єдиного аграрного податку.

«Сьогодні аграрний комплекс приносить Україні 18 млрд євро, і це

крихти. У стратегії України — припинити торгувати сировиною і за прикладом Італії почати продавати готовий продукт. Реалізація готової продукції сприятиме збільшенню доходів аграріїв на зовнішніх ринках мінімум у десять разів. Це щонайменше 180 млрд євро, які можуть стати фінансовим ресурсом, що дозволить Україні кредитувати Міжнародний валютний фонд, а не навпаки», — пояснила голова партії.

Окрім того, Юлія Тимошенко заявила про необхідність докорінної зміни грошово-кредитної політики, спрямованої на підтримку та розвиток аграрного сектора. Йдеться насамперед про затребуваність доступних довгострокових кредитів під 5% річних. Серед пріоритетів курсу Тимошенко також назвала розвиток сімейного фермерства, створення нових робочих місць в аграрному секторі та демонополізацію усіх підприємств, які працюють у галузі.

«До того ж наше завдання — зберегти екологію. Поєднання ефективного аграрного виробництва з дотриманням усіх екологічних норм і стандартів — це лінія, якої необхідно дотримуватися», — зауважила лідер «Батьківщини».

За словами Тимошенко, годі говорити про новий аграрний курс, якщо не буде забезпечений розвиток сільгоспмашинобудування та виробництва обладнання для переробки сільгосппродукції. «Наше зобов'язання — розпочати цей індустріальний напрям розвитку України», — запевнила вона.

«Меморандум, який ми сьогодні підписали, — це новий аграрний курс України. Це початок співпраці заради об'єднання всіх аграріїв навколо цього курсу», — заявила Юлія Тимошенко, додавши, що за умови впровадження правильної політики, стратегії, здійснення необхідних кроків за кілька років рівень нашого аграрного виробництва можливо довести до європейських стандартів.

Першочергові кроки з підтримки сільськогосподарських товаровиробників на 2018 рік

«Новий аграрний курс України», об'єднавши зусилля громадського сектора та політиків, по суті, є дороговказом, реалізація положень якого призведе до зростання аграрного виробництва, зайнятості на селі, податкових надходжень, збільшення інвестицій у АПК і надходжень до місцевих бюджетів. У документі прописані й першочергові кроки на 2018 рік, які закладуть фундамент для розвитку української аграрної сфери.

► Підтримка проекту Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо деяких питань оподаткування податком на додану вартість операцій із вивезення за межі митної території України олійних культур», реєстр. №7403-2 від 29.12.2017 року.

► Внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік», Закону України «Про державну підтримку сільськогосподарства України», а також до Бюджетного кодексу України щодо:

— збільшення фінансування бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції (квазіаккумуляція ПДВ) до 4 млрд грн, страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою до 45 млн грн; обмеження фінансування часткової компенсації вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва до 500 млн грн та зменшення видатків за програмою «Державна підтримка галузі тваринництва» до 700 млн грн;

— спрямування на виплату дотації за програмою квазіаккумуляції ПДВ упродовж наступних 5 років не менше 60% передбачених на державну підтримку сільськогосподарства коштів;

— розподілу коштів пропорційно виручці від реалізації продукції, отриманої в результаті здійснення дотаційних видів діяльності.

► Вирівнювання податкового навантаження на 1 га товарної землі в легальних сільськогосподарських товаровиробників — з одного боку і «тіньовиків» — з іншого:

— скорочення розриву між ставками податку на землю й ставкою єдиного податку 4-ї групи спрощеної системи оподаткування до 0,2% для ріллі; перехід від сталих ставок єдиного податку для платників 4-ї групи до диференційованих ставок, що залежать від визначених органами місцевого самоврядування ставок земельного податку.

► Встановлення мінімальної бази оподаткування податком на доходи фізичних осіб залежно від кількості та нормативної грошової оцінки товарної землі, що перебуває в користуванні фізичної особи або юридичної особи, що є податковим агентом зі сплати ПДФО за орендодавців і працівників.

Довга дорога «олійних» поправок



Парадокс полягає в тому, що одна стаття закону може перекреслити майбутнє цілої галузі в Україні. Трудовитрати парламентської більшості наразі дорівнюють всього лише натисканню кнопки. А щоб скасувати норму, тим, по кому вона безпосередньо б'є, доводиться докладати величезних зусиль, зокрема здійснювати протестні акції. Тому що, на жаль, інших аргументів влада не розуміє.

Минулого тижня аграрії провели попереджувальну акцію, тимчасово заблокувавши рух головними автомагістралями в дев'яти областях України: Кіровоградській, Черкаській, Херсонській, Чернігівській, Вінницькій, Одеській, Рівненській, Хмельницькій та Полтавській. Вимоги людей, які працюють на землі, прості: розглянути й прийняти законопроект №7403-2, який повертає відшкодування ПДВ при експорті сої та ріпака. Підтримують цей законопроект і 13 обласних рад, що становить більшість адміністративних центрів в Україні.

У спільному зверненні до спікера парламенту Андрія Парубія йдеться про необхідність негайно розглянути законодавчу ініціативу, яка б скасувала так звані «олійні» зміни до Податкового кодексу, прийняті в грудні минулого року з порушенням регламенту Верховної Ради в інтересах переробних підприємств.

Нагадаємо: згідно з цими поправками, що набрали чинності з 1 січня 2018 року, відшкодування експортного ПДВ для сої буде скасовано

не з 1 вересня 2018 року по 31 грудня 2021-го, а для ріпака — з 1 січня 2020-го по 31 грудня 2021 року.

Як пояснив журналістам у кулуарах парламенту народний депутат від «Батьківщини» Вадим Івченко, скасування відшкодування експортного ПДВ боляче вдарить по товаровиробниках, насамперед по дрібних і середніх. Не омине воно й селян, які здають свої земельні паї в оренду.

«Неповернення ПДВ означає, що трейдери на 20% зменшать закупівельну ціну. Відповідно, товаровиробники отримають на 20% менше прибутку і, у свою чергу, недоплачуватимуть дрібним господарствам і пайовикам. За різними оцінками, дія цієї поправки щорічно коштуватиме аграріям від 6 до 12 млрд грн», — підкреслив парламентар.

На його думку, необхідно відтермінувати набрання чинності проголосованими в грудні минулого року змінами до Податкового кодексу щонайменше на півтора року. За цей період потрібно домогтися максимального по-

розуміння й налагодження взаємовигідних відносин між переробними підприємствами та аграріями. Зокрема необхідно створити сприятливі умови для тих, хто вирощує деякі олійні культури (ріпак, соя, соняшник. — Прим. ред.), і простимулювати їх не вивозити сировину за кордон, а віддавати на переробку українським підприємствам.

Однак у парламентських комітетах, попри аргументи деяких народних депутатів і оцінки експертів щодо можливих мільярдних збитків аграріїв через прийняття поправок, не поспішали з розглядом законопроектів №7403-2. Суть цього документа зводиться до одного речення: видалити з Податкового кодексу статтю 63 Перехідних положень про скасування відшкодування ПДВ при експорті сої та ріпака. Це дозволить повернути в галузь режим, який діяв в Україні раніше і сьогодні існує в усіх розвинених країнах світу.

Здавалося б, хіба складно розглянути документ, що зводиться до одного рядка? Але ж ні. Обіцянки внести його до сесійної зали ще п'ять тижнів тому були порожніми. Тому аграріям нічого не залишалося, як перекрити автотраси в рамках громадянської акції протесту і, можливо, у такий спосіб змусити владу працювати. І справа зрушила з місця.

Як повідомив заступник керівника фракції «Батьківщина»

Сергій Соболев, аграрії вийшли на вулиці практично в усіх областях України. Адже неповернення експортного ПДВ для сої та ріпака загрожувє повним зривом посівної кампанії наступного року.

«Тому парламентарі, в тому числі й наша фракція, вимагали дати доручення комітету терміново розглянути законопроект, який би захистив аграріїв від мільярдних збитків», — підкреслив народний депутат.

Минулого тижня комітет ВР з питань аграрної політики та земельних відносин більшістю голосів рекомендував включити документ до порядку денного. А ось у комітеті з питань податкової та митної політики виникли накладки. На наступний день після того, як законодавча ініціатива все ж була схвалена, деякі депутати подали скарги, нібито рішення було прийняте з порушенням регламенту. Тому минулого четверга під час повторного засідання комітету вдруге було прийнято рішення рекомендувати парламенту прийняти законопроект №7403-2 за основу. І вже на вечірньому засіданні народні депутати голосували за його включення до порядку денного. Проте, як це часто буває, не знайшлося достатньої кількості голосів. Тому аграрії, громадські організації та активісти наполягатимуть на тому, щоб документ був включений до порядку денного наступного пленарного тижня.

Утім, попри те, що багато народних депутатів підтримують аграріїв, не виключено, що боротьба за відшкодування експортного ПДВ для сої та ріпака продовжиться. Адже, згадуючи Маяковського, якщо зірки запалюють, значить, це комусь потрібно...

Катерина МІЦКЕВИЧ

ДУМКА ЕКСПЕРТА

«Аграрії проводять акції протесту, щоб зломити механізм політичної корупції»



Михайло СОКОЛОВ, заступник голови Всеукраїнської Аграрної Ради (ВАР):

«Зміни до Податкового кодексу, що скасовують відшкодування експортного ПДВ (податку на додану вартість) на сою та ріпак, по суті, є порушенням підписаної Україною Угоди про асоціацію з Європейським союзом. Цей документ зобов'язує нас виконувати в тому числі і ПДВ-директиви, що передбачають застосування нульової ставки при експорті товарів. Також у рамках Угоди наша країна взяла на себе зобов'язання не вводити експортні мита й заходи еквівалентного впливу, яким є скасування відшкодування ПДВ при експорті».

Жодна країна в світі не застосовує ПДВ, який є податком на споживання всередині країни, до товарів, що експортуються. До них застосовується нульова ставка. Інакше вони стануть неконкурентоздатними на світовому ринку. Адже експортер, втрачаючи 20% податкового кредиту, який йому мали відшкодувати, змушений відносити його до витрат, що фактично еквівалентно експортному миту на рівні 17%.

Показово, що влада не заперечує факту порушення домовленостей. Так, президент наприкінці минулого року визнав, що скасування відшкодування ПДВ при експорті олійних суперечить зобов'язанням, узятим Україною під час вступу до Світової організації торгівлі й підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Однак позиція уряду й парламенту така: порушень не заперечуємо, але закриваємо на них очі.

Якщо Рада не прийме законопроект №7403-2, яким зберігається відшкодування ПДВ при експорті сої та ріпака, щорічні втрати малих і середніх виробників, які вирощують ці культури, складуть близько 6,2 млрд грн. Ці гроші збираються забрати у фермерів і покласти в кишеню переробних підприємств, які належать українським олігархам і міжнародним транснаціональним корпораціям. І ми були свідками, як розгляд документа саботувався на рівні керівництва парламенту й податкового комітету. Тому аграрії проводять акції протесту, щоб зломити механізм політичної корупції, на якому в тому числі побудована робота Верховної Ради».

Що найкраще виходить у Кабміну імені Гройсмана? Своїми рішеннями перекреслювати найпрогресивніші ідеї і перекладати відповідальність на місцеві органи влади. Так, схоже, відбудеться і з монетизацією пільг на проїзд. Уряд ухвалив відповідну постанову, а розсорбувати всю цю кашу доведеться обласним і міським радам. Ну а конкретний удар відчують пільговики.

УРИЗАНА ПІЛЬГА

Як говорять, добрими намірами дорога до пекла вимощена. Так, сама по собі ідея монетизувати пільги на проїзд хороша. Навіть більше — її правильна реалізація дозволить уполовувати за раз двох зайців. По-перше, закінчиться одвічна пісня перевізників про збитковість через пільговиків. А по-друге, люди, які мають право на безкоштовний проїзд, але не користуються громадським транспортом, отримають пільгу дзвінкою монетою і зможуть розпорядитися нею на власний розсуд. Ідеться передусім про сільських жителів, які рідко залишають свій населений пункт, та інвалідів першої групи.

Багато експертів, хоча й вважають монетизацію пільг на проїзд справді прогресивним кроком, все ж побоюються за реалізацію цього проекту. І, схоже, не дарма.

Прийнятий Верховною Радою в грудні 2016 року Закон №1774 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», по суті, дав старт цій кампанії. Документ зобов'язав Кабмін визначити порядок монетизації. І — о диво! — не минуло й трьох років, як уряд ухвалює відповідну постанову, а на додачу Порядок надання пільг у грошовій формі з оплати проїзду усіма видами транспорту загального користування на міських, приміських і міжміських маршрутах.

Крім того, було прийнято постанову про визначення державних соціальних нормативів у сфері транспортного обслуговування, згідно з якою пільговики можуть претендувати лише на оплату державою 30 поїздок на місяць з огляду на середню вартість проїзду в комунальному транспорті.

У документі прописаний і розподіл соціальної норми. Наприклад, пільговики-киняни можуть розраховувати на сім поїздок у метро, по п'ять поїздок у трамваї, тролейбусі та міському автобусі й на вісім — у транспорті приміського сполучення. Виходить, що жителі столиці, які мають право на безкоштовний проїзд, можуть претендувати у кращому



разі на 255 гривень на місяць. М'яко кажучи, негусто як для Києва, особливо якщо пільговик працює і постійно користується громадським транспортом. В інших містах суми будуть ще меншими.

Віце-прем'єр Павло Розенко на своїй сторінці у «Фейсбуці» спробував прояснити ситуацію з 30 поїздками на місяць. Мовляв, уряд затвердив гарантовану мінімальну норму (в розмірі горезвісних 30 поїздок. — Прим. авт.), нижче якої виплату не монетизуватимуть.

Відразу треба сказати, що Порядок надання пільг покладає почесний обов'язок перетворювати пільги на дзвінку монету на місцеві бюджети. Влада на місцях визначатиме кількість поїздок, а також вирішуватиме, на готівкову чи безготівкову форму перетворювати пільги. Спритно прикриваючись децентралізацією, уряд звалив на місцеві бюджети черговий додатковий тягар,

ДОВІДКА «ВВ»

Хто має право на безкоштовний проїзд

30% населення України — пенсіонери. Право на безкоштовний проїзд для них затверджене постановою Кабміну №354 від 17 травня 1993 року. Таку саму пільгу мають учасники бойових дій, ветерани, інваліди, «чорнобильці» 1-ї і 2-ї категорій, а також жертви політичних репресій.

не особливо цікавлячись, чи є на це гроші в громадах. Якщо ж місцева влада попросить допомоги, у вищих чиновників уже є готова відповідь: у держбюджеті на 2018 рік на проїзд пільговиків не закладено ні копійки. При цьому міністерства й відомства, які свого часу схвалювали збільшення

кількості пільг різним категоріям громадян, із задоволенням затаврують ганьбою обласні й міські ради за те, що ті порушують права людей, які мають право на безкоштовний проїзд.

Тому, найімовірніше, на українців чекає «чистка рядів» шляхом верифікації пільговиків. Не виключено, що якщо процедура вимагатиме від людини значних витрат часу і сил для збирання й подання документів, то багато хто просто відмовиться від права на такий «безкоштовний» проїзд за урізаною пільгою.

ВАЛІДАТОР ВРЯТУЄ?

З огляду на те, що місцева казна не ломиться від зайвих грошей, можна припустити, що пільговикам перепадатимуть ті самі мінімальні 30 поїздок. Не вистачило поїздок? Поповнюй за власний рахунок! Немає грошей? Іди пішки!

ДО ВІДОМА

Як отримати кеш

Якщо місцева влада ухвалила рішення про перехід на монетизацію пільг на проїзд, вона зобов'язана затвердити розмір щомісячної виплати впродовж двох місяців з дня набрання чинності постановою Кабміну.

Для інвалідів 1-ї і 2-ї груп, а також дітей із інвалідністю, які навчаються у вищих навчальних закладах або здобувають загальну середню та професійну освіту, розмір виплати подвоюється. Тим, хто має право на пільговий проїзд на міжміських маршрутах, додадуть ще 20% від встановленої норми.

Виплати проводитимуть органи соцзахисту за місцем проживання пільговика. Обіцяють, що щомісячне відшкодування коштів буде автоматичним, якщо у людини є банківська карта, на яку нараховується пенсія або ж інші пільгові виплати. А ось решті пільговиків (наприклад учасникам бойових

дій на Донбасі) для отримання грошей необхідно буде подати заяву в орган Мінсоцполітики. У разі виникнення будь-яких проблем із виплатами туди ж потрібно буде йти із заявою. Гроші на карту мають бути зараховані до 20-го числа кожного місяця.

У постанові прописана можливість відшкодування коштів пільговику, який самостійно оплачує проїзд у регіоні, де не було проведено монетизацію. Для цього він повинен взяти в транспортному підприємстві довідку відповідного зразка, після чого за місцем проживання йому відшкодують вартість поїздки.

Утім, керівники великих міст можуть вчинити інакше, залишивши безготівкову форму надання пільг на проїзд, що дасть змогу збільшити кількість поїздок у комунальному транспорті. Але для цього потрібна лише децима — впровадити так звані електронні квитки, які пільговикам будуть поповнювати соціальні служби. Але щоб з пластикової карти списувалися гроші за проїзд, доведеться обладнати весь без винятку транспорт валідаторами — зчитувальними пристроями, які призначені для перевірки документів пільговиків і здійснюють контроль сплати за проїзд. Вони також дозволять пасажиром самостійно оплачувати проїзд.

Перші валідатори в Києві урочисто випробували у 2013 році мер Черновецький. Тоді закупили таких систем електронного зчитування на 3 млн грн. Сьогодні вони, якщо, звісно, вціліли, без підключення до сервера працюють як звичайний компютер. У минулому році на диво-приладі КМДА витратила 460 млн грн. А в нинішньому мерія зобов'язала ще й приватних перевізників в обов'язковому порядку встановити валідатори. Щоправда, тільки тих, у яких закінчився (був розірваний) договір, і тих, хто хоче перейти на новий маршрут.

Кличко пообіцяв, що електронний квиток у столиці запровадять уже влітку... Водночас у Житомирі й Харкові система працює на повну. Щоправда, не без проблем — термінали не завжди спрацьовують на зупинках і в дорозі.

Як показує досвід сусідніх держав, наприклад того ж Казахстану, через збої в системі валідації пільговики змушені сплачувати за проїзд готівкою. А в Росії, де пільговиків уже давно перевели на електронні квитки, хитромудрі водії почали відключати пристрої. Але, як то кажуть, накладки бувають завжди й всюди. Головне — щоб було бажання зробити добру справу, а не нагріти на ній руки.

Також практика свідчить, що після встановлення валідаторів у громадському транспорті вартість проїзду в ньому зростає. Що вже говорить про приватних перевізників, які закладуть свої витрати на пристрій у вартість проїзду? За їхніми підрахунками, один валідатор обійдеться як мінімум у 50 тис. грн. До слова, маршрутники вітають монетизацію пільг і очікують, що їхня виручка збільшиться щонайменше на 10%.

Утім, поки місцева влада ще не ухвалила остаточного рішення, є ризик, що приватні перевізники все частіше відмовлятимуть пільговикам у праві на безкоштовний проїзд.

Аріна МАРТОВА

Продовжуючи своє правління, Путін веде країну в небезпечному напрямку. Впродовж усього терміну свого президентства він обмежував свободи російських громадян, закручував гайки державної репресивної машини й переслідував уявних ворогів.

Коли глава держави поводитьсь так, то не потрібно дивуватися тому, що його народ починає приваблювати приклад тих країн, які керуються іншими цінностями.

Люди не можуть не помітити, що є безліч країн, де ніхто не знає результатів виборів заздалегідь. Що вільні суспільства в Європі, Америці та на інших континентах процвітають якраз завдяки тому, що люди там намагаються не завдавати шкоди іншим.

Що незалежні ЗМІ викривають непорядні вчинки й прийоми демократичних урядів.

Громадяни не можуть не почати цікавитися: чому Росія не здатна зробити те саме?

Путін не може прямо відповісти, що він мусить позбавляти свій народ таких свобод, щоб гарантувати собі безстрокове правління. Йому залишається тільки подавати жорсткий сигнал про те, що за незручні запитання і виступи проти нього доведеться заплатити жакливу ціну.

Зловісні загрози та брехня Путіна виходять далеко за межі його країни

Повернімося у зв'язку з цим до історії, що сталася в Солсбері. Застосування отруйної речовини нервово-паралітичної дії «Новачок» проти Сергія Скрипалі та його дочки Юлії було цілеспрямованою і навмисною дією.

Той факт, що дана речовина має російське походження, повинен був послужити сигналом для всіх, хто має намір не погоджуватися з політикою Путіна.

Цей сигнал цілком прозорий: ми вас вистежимо, знайдемо і вб'ємо. І хоча ми глузливо заперечуватимемо свою вину, весь світ зрозуміє, що це зробила Росія.

У першому публічному виступі Путіна з приводу того, що сталося в Солсбері, крім

заперечення причетності Росії була присутня й нотка загрози.

«Якби це була бойова отруйна речовина, — сказав він, — люди, звісно, загинули б на місці».

Звісно. Зрештою, Путін уже заявляв по державному телебаченню, що зрадники «загнуться», а «ці тридцять срібників колом стануть їм попере горла».

Разом із тим Кремль, який приборкав офіційні ЗМІ, насилу просуває свою версію. 4 березня, в день отруєння Скрипалів і сержанта британської поліції Ніка Бейлі, російські офіційні особи й державні ЗМІ говорили різне: і що «Новачок» ніколи не існував, і що його запаси були знищені, і що вони

не були знищені, а у якийсь таємничий спосіб вивезені в інші країни.

Російський посол у Гаазі Олександр Шульгін прокоментував телеканалу «Скай Ньюс»: «Я ніколи не чув про цю програму, про отруйну речовину «Новачок». Ніколи». Але в ефірі RT пам'ять у нього раптово покращилася, і він сказав, що «Новачок» розробляли в Радянському Союзі.

У той же день прес-секретар МЗС Марія Захарова заявила, що ні Росія, ні Радянський Союз «Новачок» не створювали.

Тим часом інші офіційні особи намагалися посягти сумнівні підозри. Посол РФ у Лондоні Олександр Яковенко поставив запитання, мовляв, чому не

має фотографій Скрипалів на лікарняних ліжках.

Його колега в Брюсселі Володимир Чижов звинуватив Сполучене Королівство в порушенні «консульських конвенцій», тому що російським представникам не вдалося відвідати постраждалих.

Відповіді на запитання цих двох дипломатів очевидні.

Сергій і Юлія Скрипалі з 4 березня перебувають у комі, як це й буває з отруєними нервово-паралітичним газом. Вони не можуть дати згоду на їх фотографування або відвідування, необхідну відповідно до правил Національної служби охорони здоров'я Великої Британії.

І я намагаюся сказати якомога делікатніше: навряд чи Скрипалів потішать відвідини російських чиновників.

РФ вдається до своєї улюбленої стратегії, намагаючись сховати голку правди в стозі сина брехні й навмисного заплутування.

Але їй не вдалося нікого обдурити. Майже кожна з країн, представлених за столом переговорів у Брюсселі, так чи інакше постраждала від підступних дій Росії. Більшість із них ставали мішенями тієї брехливої пропаганди, від якої сьогодні потерпає Велика Британія.

Борис ДЖОНСОН,
міністр закордонних справ
Великої Британії
The Telegraph UK,
Велика Британія
(Матеріал друкується
зі скороченнями)

Завдяки інформатору Крістоферу Вайлі стало відомо про велике витікання особистих даних із мережі «Фейсбук». У справі замішаний і соціолог із Кембриджа зі зв'язками в Росії.

Витікання даних із «Фейсбуку»: як до цього причетні Cambridge Analytica та Алекс Коган

Головне звинувачення, з яким виступив колишній співробітник Cambridge Analytica в американській The New York Times і британській The Guardian, полягає в наступному: компанія збрала й проаналізувала насамперед із метою політичної реклами особисті дані понад 50 мільйонів користувачів соціальних мереж.

Зроблено це було так. Компанія уклала угоду з фірмою викладача факультету психології Кембриджського університету Алекса Когана. Виходець із колишнього СРСР Коган розробив застосунок, за допомогою якого здійснювалося опитування людей у «Фейсбуці». Мобільний застосунок, який отримував дозвіл від користувачів на використання їхніх особистих даних, збирав також інформацію про друзів користувача. Опитавши 270 тисяч осіб, компанія в результаті отримала відомості про 50 мільйонів. «Фейсбук», як стверджує Вайлі, не заперечував проти їх розголошення, задовольнившись поясненням компанії, що інформація збирається з науковою метою.

У 2015 році цей масив особистих даних потрапив у розпорядження Cambridge Analytica. Фірма Когана отримала за свої послуги мільйон доларів, запевняє Вайлі.

Цікава деталь: одночасно зі своєю роботою на британську компанію Коган, як зазначено на сайті Санкт-Петербурзького

університету, отримав дворічний грант із федерального бюджету РФ.

Cambridge Analytica збирає і аналізує дані користувачів на таких порталах, як «Фейсбук», і створює їхні психологічні профілі. Вперше ця британська компанія потрапила в поле зору громадськості після перемоги Трампа на виборах в США, коли стало відомо, що колишній радник президента Стів Беннон був у ній віцепрезидентом, а сама вона брала участь у передвиборній кампанії мільярдера, виконуючи завдання з розробки й розміщення реклами в Інтернеті з урахуванням психологічних профілів користувачів. Компанія вважає перемогу Трампа на виборах своєю заслугою.

Ідея таргетованої реклами, за словами Вайлі, народилася в нього ще в 2013 році, але тоді він не мав достатньої кількості

особистих даних для її реалізації. Так було встановлено контакт із Алексом Коганом і його центром психометрики.

Вайлі впевнений, що Cambridge Analytica, використовуючи інформацію про вподобання користувачів, зуміла вплинути на результати виборів у США. Однак спостерігачі питання про те, наскільки вирішальним тоді був фактор таргетованої реклами в соціальних мережах, вважають суперечливим.

Все сказане Крістофером Вайлі є серйозним звинуваченням на адресу найбільшої в світі соціальної мережі. Новина про витікання даних зменшила ринкову вартість компанії 19 березня відразу на 6%. «Фейсбук» зазначає, що те, що трапилося, не можна вважати витіканням даних, оскільки користувачі самі надавали згоду на використання

їхньої особистої інформації. У заяві компанії сказано, що фірма Когана нібито запитувала дозвіл і на отримання даних друзів тих, хто погоджувався на опитування.

Вайлі, у свою чергу, наполягає, що соціальна мережа давно знала про витікання даних, але нічого з цим не робила. У «Фейсбуці» відповіли, що видали застосунок Когана з мережі, а також отримали письмові запевнення як від фірми Когана, так і від Cambridge Analytica, що особисті дані користувачів будуть знищені. Але, як припускає Вайлі, цього зроблено не було.

Уповноважений із прав споживачів США Девід Владко вважає, що концерн «Фейсбук» слід приготуватися до мільярдних позовів та штрафів. Компанія ще в 2011 році взяла на себе зобов'язання дотримуватися високих стандартів безпеки особистих даних, включаючи передавання відомостей із мережі третім особам. Порушення в цій області загрожувало штрафом у розмірі 40 тисяч доларів за кожен акаунт, сказав Владко газеті The Washington Post.

Лукас ХАНСЕН, Михайло БУШУЄВ
Deutsche Welle,
Німеччина
(Матеріал друкується
зі скороченнями)

Практика лікування та оздоровлення за допомогою звуків не нова, адже людина і все, що її оточує, — вібрація. Проте звукотерапевт Андреюс Сутугінас володіє унікальною методикою лікування звуком дітей із аутизмом, а рідкісні архаїчні інструменти з його колекції таємничим «космічним» звучанням творять неймовірні дива.

Концерт-медитація із «усіх звуків Всесвіту» чи купання у абсолютному звукові — так говорять про сеанси литовського музиканта Андреюса Сутугінаса, який вже майже 20 років вивчає вплив звуку і вібрації на тіло людини.

Нині композитор, доктор холістичної медицини — у Києві, аби провести звукотерапію для дітей із аутизмом. У інструментальному арсеналі «майстра звуку» — ціла колекція архаїчних знарядь з усього світу: давньокитайські гонги, кришталеві та тибетські «співучі» чаші, окарини, сансула, калімба, шруті та конха.

«Цими інструментами створюється потужне поле із живих звуків, а сам діапазон звучання — надзвичайно великий: від дуже низьких частот, яких не розпізнає вухо людини, але відчуває людське тіло, — до дуже високих частот, які теж нечутні для вуха, але тіло «всотує» їх, мов губка. Дітям достатньо перебувати у цьому полі, щоб «поглинати» цей діапазон звуків», — пояснює Андреюс Сутугінас.

До того ж дисципліна і порядок — не такі уже й важливі. У приміщенні під час благодійного терапевтичного сеансу панує повна анархія: малюки можуть бешкетувати без жодного ризику бути покараними, а їхні батьки своєю чергою мають унікальну нагоду навчитись спокою, рівновазі і, насамперед, довіри до малюків, навіть якщо ті на повну віддаються емоціям. Що ж поробиш? Сам майстер гонг-звучання запевняє: головне — розслаблення, комфорт і свобода.

Звуки Всесвіту для «дітей дощу»



Початок сеансу: у просторій кімнаті — приглушене м'яке світло, круговими обертами та постукуванням калаталом музикант вивільняє із тибетських «співучих» чаш та гонгів глибокі резонуючі звуки, наповнені обертонами. За мить вібрації пронизують усе навколо, а далі від потужного звучання австралійської мушлі починають бриніти всі внутрішні органи.

«Спочатку було навіть страшно, інструменти майстра звучали похмуро і грізно. Я думала, що дитина злякається. Але ж ні! Все сталося навіть навпаки! У мене дуже

активний малюк, але під час сеансу він зосередився на цілих 20 хвилин. Я бачу, що йому дуже сподобалось», — розповідає Світлана, яка разом із своїм малям вперше прийшли на подібний сеанс звукотерапії.

Вікторія із сином сьогодні теж «пацієнти» терапії литовця Андреюса Сутугінаса, хоч подібні практики класичної музики використовують не вперше. Каже, що терапія звуком позитивно впливає на психологічний і емоційний стан малюка, але нинішній досвід — абсолютно новий, і позитивний резуль-

тат гонг-терапії був помітним вже на перших хвилинах сеансу.

«Цікавий і незвичний звук діє заспокійливо, допомагає абстрагуватися. Головне, я бачу, що дитина розслабилась! Для нас це нестандартний напрямок. Складається враження, що майстер збирає якісь пазли, щоб відновити цілісну картину», — пояснює Вікторія.

Музичні інструменти Андреюса Сутугінаса створюють простір абсолютно холістичного резонансу, який повністю «проявлений» через звук: тут немає місця пау-

зам та інтервалам, все бринить одночасно і безперервно. Майстер-звукотерапевт пояснює: такий звук змінює емоційний та фізичний стан людини, також змінюється навіть «хімія мислення». Сама ж «жива вібрація» звуку може формувати, впливати і змінювати.

«За допомогою інструментів відбувається резонування із відповідними частотами, які необхідні для людини саме у цей момент. Таким чином відбувається начебто «загострення» хронічних процесів, щоб їх можна було вивести зі стану стагнації», — говорить Андреюс Сутугінас.

Разом із тим він радить батькам з малюками уникати техногенного шуму міста, а більшою мірою занурюватись у вібрації, характерні для природи і усього живого.

Така унікальна терапія стала можливою за підтримки Асоціації міжнародних і всеукраїнських громадських організацій «CHILD.UA», яку очолює Євгенія Тимошенко. Організація не перший рік працює з родинами дітей із аутизмом. Євгенія Тимошенко каже, що останнім часом у всьому світі неабияк зростає кількість дітей, у яких діагностували аутизм. Проте в Україні досі не існує належної практики і програм щодо діагностики, та й загалом моделі поведінки із такими малюками, в той час як світовий досвід — значно ширший.

«Асоціація міжнародних і всеукраїнських громадських організацій «CHILD.UA» тривалий час працює із родинами, в яких зростають «діти дощу». Ми запросили звукотерапевта Андреюса Сутугінаса для того, щоб він провів сесію для таких дітей, і він погодився дати повністю безкоштовний сеанс. Ми вдячні йому, адже вийшов чудовий благодійний проект, і сподіваюсь, що ми надалі будемо його продовжувати у Києві», — підсумувала президент Асоціації МВГО «CHILD.UA» Євгенія Тимошенко.

Ірина ФОМИЦЬКА

Фото

Катерини СЕЛЕЗНЬОВОЇ



Після виходу в 2003 році фільму «Розкрадачка гробниць: Колиска життя» Анджеліна Джолі оголосила привселюдно, що не хоче більше грати Лару Крофт. І на довгих п'ятнадцять років кінематограф забув про відчайдушну авантюристку, готову мандрувати світ за очі, тільки б розгадати чергову головоломку. А нещодавно колись знамениту героїню згадали знов: на великі екрани вийшла картина «Tomb Raider: Лара Крофт», заснована на популярній комп'ютерній грі.

Нам показали зовсім іншу Лару Крофт (Алісія Вікандер). Після зникнення батька — лорда Річарда Крофта (Домінік Уест) — дівчина йде з дому і живе абсолютно непримітним життям. Вона працює велокур'єром, у неї завжди немає грошей, і ніхто з її нинішніх друзів навіть не здогадується про те, що вона справжня леді. Але одного дня Лара все ж повертається до батьківського будинку. Там вона знаходить таємну кімнату і послання. Після чого головна героїня вирушає в дуже небезпечну подорож: вона повинна з'ясувати, що сталося з її татом... Звичайно ж, і в цій серії не обійдеться без своєї «схрипки Пандори»...

Дізнавшись про те, що Анджеліну Джолі замінить Алісія Вікандер, багато хто саркастично посміхався. Пам'ятаючи Лару зразка 2000-х, кіномани не надто радісно сприйняли новину про перезапуск франшизи. Ну хіба хтось може бути кращим за Анджеліну? Це питання риторичне, адже у кожного свій смак. Але з Алісією Вікандер вийшла чудова розкрадачка гробниць. Вона — наче ковток свіжого повітря. Її Лара — звичайна дівчина, якій не потрібно носити коротенькі шортики, щоб привернути до себе увагу, як робила її

попередниця. Втім, це зовсім не означає, що актрисі не довелося довго і наполегливо тренуватися, щоб на екрані виглядати на всі сто.

До речі, не дивно, що Алісія настільки добре вписалася в цю історію.

«Я велика шанувальниця гри Tomb Raider. Все почалося, коли я була дитиною, дев'ятирічною дівчинкою, і мене завжди захоплював той факт, що саме жінка — головний персонаж у грі», — розповідала в одному з інтерв'ю актриса.

Втім, творці картини не відразу зупинили свій вибір на ній. Перш ніж затвердити Ві-



ЛАРА КРОФТ: ПОЧАТОК НОВОЇ ЛЕГЕНДИ

впоратися з поставленим завданням. Навіть «мати драконів». «Гра престолів» — це ж не Tomb Raider. Зате Алісії все до снаги!

Однак на цьому те позитивне, що хотілося сказати про фільм, закінчується.

ницьких картин типу «Індіана Джонс» і зробили своє попури. Та тільки не надто вдало.

А ось ще одна глобальна прогалина: в попередніх картинах 2001-го і 2003 року у Крофт-Джолі були супутники, яких відповідно зіграли тоді

героїні повинен бути супутник-помічник-суперник! Цієї помилки в наступній серії потрібно позбутися. Власне кажучи, виправити необхідно ще дещо... Вірніше, не виправити, а просто замінити... режисера!

Це справжня загадка: за які такі заслуги Роару Утхаугу дісталось режисерське крісло в такому амбітному проекті?.. Хоч би як там було, але він свій шанс не використав. Інколи незрозуміло було, чим займався режисер і чи був він взагалі присутній на знімальному майданчику...

Але незважаючи на всі недоліки, в цілому стрічка залишає приємне враження. І це заслуга виконавиці головної ролі. За Крофт-Вікандер цікаво спостерігати. Тож чекаємо наступної серії і сподіваємося, що вона буде більш захоплюючою. Поки що перший млинець вийшов грудкою...



ДІЗНАВШИСЬ ПРО ТЕ, ЩО АНДЖЕЛІНУ ДЖОЛІ ЗАМІНИТЬ АЛІСІЯ ВІКАНДЕР, БАГАТО ХТО САРКАСТИЧНО ПОСМІХАВСЯ. ПАМ'ЯТАЮЧИ ЛАРУ ЗРАЗКА 2000-Х, КІНОМАНИ НЕ НАДТО РАДІСНО СПРИЙНЯЛИ НОВИНУ ПРО ПЕРЕЗАПУСК ФРАНШИЗИ. АЛЕ З АЛІСІЄЮ ВІКАНДЕР ВИЙШЛА ЧУДОВА РОЗКРАДАЧКА ГРОБНИЦЬ

кандер, на роль Лари Крофт розглядали Емілію Кларк, Сіршу Ронан і Кару Делевінь. Всі три актриси нині неймовірно модні і затребувані. Але жодна з них точно не змогла б

По-перше, сценарій стрічки неймовірно банальний (писали Женева Робертсон-Дурет, Алістер Сіддонс, Івен Догерті). Судячи з усього, сценаристи передивилися купу пригод-

ще юні Деніел Крейг і Джерард Батлер. Нині ж Лару залишили самотньою — це точно несправедливо і нецікаво з точки зору промоції. Адже це класика жанру: у головної



Найкращі ліки від весняного авітамінозу

Тривала зима зіпсувала нам настрій. Але можна легко виправити його, подивившись чудовий фільм під назвою «Кролик Петрик». Головний герой захоплюючих пригод світового бестселера письменниці Беатрікс Поттер не залишить байдужим нікого. При цьому стрічка буде цікава і дітям, і дорослим.

Отже, Кролик Петрик повинен піклуватися про всю свою родину: брата Веніаміна і сестер Тяпу, Ляпу

і Пушинку. Ця дружна компанія живе в норі поряд з будинком художниці Беати (Роуз Бірн) і особняком Томаса МакГрегора (Доналд Глісон), який нещодавно переїхав сюди, успадкувавши нерухомість від свого далекого родича. Якщо Беата обожає кроликів, то Томас терпіти не може «цих паразитів». А коли між сусідами зав'язуються романтичні стосунки, то пухнастики не стоять осторонь і оголошать Томасу справжню війну. Втім, і містер МакГрегор не залишиться в боргу... Хто переможе? Звичайно ж любов!

«Коли я був маленьким, мій батько читав мені казки про Кролика Петрика, — згадує Вілл Глак, співавтор сценарію і режисер пригодницького фільму. — Я полюбив цього чудового героя, і коли у мене з'явилися

свої діти, я почав читати знайомі казки їм. Найбільше в Кролику мені подобається його хуліганська натура. Дізнавшись, що екранізація творів Беатрікс Поттер дозволена, я зрозумів, що це прекрасна можливість «оживити» маленького провідисвіта, згадати всі його витівки і познайомити з ним сучасних глядачів».

Відчувається, наскільки ця історія близька режисерові. Бо інакше у нього не вийшло б зняти напрочуд тепле і добре кіно. Із першого ж кадру глядач закохується в нових персонажів і буквально не може відірватися від екрана, пильно стежачи за тим, що відбувається. Жарти у цій стрічці кіно просто блискучі! Тож приготуйтеся до того, що майже всі півтори години екранного часу ви будете

нестримно реготати. А ще розчулюватися, оскільки сентиментів тут не менше.

Та й у плані картинки «Кролик Петрик» зачаровує. Справа в тім, що аніматори надихалися оригінальними малюнками Беатрікс Поттер. Художники знову і знову зверталися до першоджерела.

«Наше завдання полягало в тому, щоб зробити кроликів та інших представників фауни якомога більш реалістичними, — каже Глак. — Однак одяг і міміку ми зберегли такими, якими вони були в книзі».

При цьому за кожним кроком аніматорів пильно спостерігали «охоронці» спадщини Беатрікс Поттер — представники компанії Frederick Warne & Co, яка видавала книги про пригоди Кролика Петрика з 1902 року.

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Свідоцтво про держреєстрацію КВ №21058-10858 ПР від 14.11.2014 р.

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26
Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua
Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9
Наклад 33 000 прим.
Передплатні індекси: 23115 (рос.), 49450 (укр.)

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

